

ת"פ 42692/01/20 - מדינת ישראל נגד יחיאל יקיר עמר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 42692-01-20 מדינת ישראל נ' עמר

לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אסף כרמונה
נגד
הנאשם יחיאל יקיר עמר
ע"י ב"כ עו"ד יעל ניסן

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירת סיוע לגידול סמים מסוכנים לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג-1973 (להלן: "**פקודת הסמים**"), בצירוף סעיף 31 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") (להלן: "**התיק העיקרי**").

כמו כן, צירף הנאשם תיק נוסף, ת"פ **43083-03-19** בו הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית לפי סעיף 7 (א)(ג) סיפא לפקודת בסמים (להלן: "**תיק הצירוף**").

בהתאם לעובדות בהן הורשע במסגרת התיק העיקרי, בתאריך 7.1.2020 סייע הנאשם לאחר בגידול 76 שתילים של סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 22.75 ק"ג נטו בכך ששכר לטובת האחר דירה ששימשה כמעבדה לגידול הסם. בנוסף, נמצא בדירה ציוד לגידול סמים מסוכנים, כגון דליים, שקי אדמה, גופי תאורה, 76 אדניות עם אדמה, אדניות ריקות, שנאים, מפוחים, מזגן ועוד.

בהתאם לעובדות תיק הצירוף, בתאריך 7.1.2018 החזיק הנאשם בתחתוניו בשתי אריזות סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 7.8 גרם נטו, לצריכתו העצמית. בעובדות כתב האישום המתוקן נותרו דברים שאמר הנאשם לשוטר, אולם במסגרת הסכמת הצדדים נמחקו הוראות החיקוק הרלוונטיות להן ולפיכך לא ראיתי לנכון לפרטם.

2. בטרם שלב הטיעונים לעונש, הופנה הנאשם לשירות המבחן והתקבלו בעניינו ארבעה תסקירים. בנוסף, התקבלה חוות דעת אשר מצאה את הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות.

תסקירי שירות מבחן

3. שירות המבחן פירט את נסיבות חייו של הנאשם, אשר גדל במשפחה חרדית ועל רקע התרחקותו מהדת חבר לחברה שולית החל מגיל צעיר, הסתבך בפלילים והחל שימוש בסמים. הנאשם נטל אחריות על ביצוע העבירות ומסר כי תחילה לא היה מעוניין לסייע בגידול הסמים אולם בשל חובותיו הכלכליים לגורמים שוליים, בגין רכישת סמים, הסכים לסייע לאחר. לאור התרשמותו של שירות המבחן כי הנאשם מעוניין לסגל אורח חיים נורמטיבי ובהתחשב בכך שהנאשם מסר בדיקות שתן שהכילו שרידי סם, המליץ שירות המבחן על שילובו בטיפול אינטנסיבי. בית המשפט נעתר לבקשה, לאחר שהנאשם הצהיר כי הוא מעוניין בהליך טיפולי. בתסקיר שהתקבל בהמשך, ציין שירות המבחן כי הנאשם הביע תובנה ראשונית באשר לצרכיו הטיפולים, אולם הביע אמביוולנטיות בנוגע למידת יכולתו לשתף פעולה בטיפול ולהירתם ממנו. במהלך תקופת הדחיה, הגיע הנאשם לפגישה ביחידה להתמכרויות אך נעדר מ-4 מתוך 5 בדיקות שתן שנקבעו לו. לאור האמור, התבקשה דחיה לשם מתן הזדמנות נוספת לנאשם. בית המשפט נעתר שוב לבקשת הנאשם ואיפשר לו הזדמנות נוספת להשתלב בטיפול. בתסקירו השלישי, עדכן שירות המבחן כי הנאשם מתקשה להגיע למפגשים ביחידה להתמכרויות ואף מסר בדיקת שתן בה נמצאו שרידי סם מסוג קוקאין. בנוסף, הנאשם הגיע לפגישת היכרות במרכז יום לצעירים, בסופה הוחלט לנסות לשלב בטיפול באותה מסגרת. גם בשלב זה נעתר בית המשפט לבקשת דחיה, על מנת לאפשר לנאשם נסיון נוסף להשתלב בטיפול. בתסקיר האחרון מסר שירות המבחן כי לאחר תקופה קצרה בה התקשה הנאשם להגיע באופן סדיר למרכז, החל להתמיד בהגעה לטיפול ומסר בדיקות שתן נקיות. לפיכך, המליץ שירות המבחן על הטלת ענישה שיקומית אך קונקרטית, אשר תציב גבול ברור ותסייע לנאשם בהפנמת חומרת מעשיו ולצד זאת תאפשר לו להמשיך בטיפול שהחל במרכז יום. לכן, המליץ השירות על ענישה בדרך של מספר חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות, לצד צו מבחן. שירות המבחן נמנע מלהמליץ על ביטול הרשעת הנאשם, כפי שביקשה באת כוחו.

טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה התמקד בטיעונו בעבירה בה הורשע הנאשם במסגרת ההליך העיקרי, תוך שהפנה לנסיבות ביצועה ולפגיעה בערכים המוגנים. ב"כ המאשימה טען כי הנאשם הוא שהתניע את כל המהלך העברייני ואלמלא סיועו - לא הייתה מוקמת מעבדת הסמים. בנוסף, התייחס לתסקירי שירות המבחן והפנה לקשיים שליוו את הנאשם בקשר, לרבות בדיקות שתן שהעידו על שימוש בסמים. בנסיבות אלה, הטיל ב"כ המאשימה ספק בדבר כוונתו של הנאשם להשתלב בהליך טיפולי, כאשר אך בתסקיר האחרון החל לשתף פעולה בטיפול במסגרת מרכז יום לצעירים. ב"כ המאשימה עתר לקביעה כי מתחם הענישה בנסיבות ביצוע העבירה נע בין 10 חודשי מאסר ועד ל-24 חודשים. לגבי העונש המתאים, ציין את הודאתו של הנאשם בתיק העיקרי ובתיק הצירוף וכן את החיסכון בזמן שיפוטי. לצד זאת, טען כי לא ניתן לזקוף לזכות הנאשם קבלת אחריות מלאה, זאת לאור דבריו בפני שירות המבחן. בהתחשב בכך ובעברו הפלילי של הנאשם, עתר ב"כ המאשימה להטלת מאסר למשך שנה, מאסר על תנאי, קנס משמעותי, שלילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי וכן חילוט סך של ₪ 7,520 (רכיב המוסכם על הצדדים). ב"כ המאשימה הגיש פסיקה לביסוס טיעונו.

5. ב"כ הנאשם הסתייגה מטיעוני ב"כ המאשימה אשר לחומרת העבירה וסברה כי מדובר בעבירת סיוע ברף הנמוך, כשהנאשם לא סייע פיזית בגידול הסמים אלא אך שכר דירה עבור אחר. בהתבסס על פסיקה שהגישה, טענה כי מתחם הענישה לגבי עבירת גידול סם נע בין 6 ל-20 חודשי מאסר ואילו הנאשם הורשע בסיוע שדינו עד מחצית

מהעונש לעבירה המושלמת. ב"כ הנאשם הפנתה לגילו הצעיר, לנסיבות חייו, והדגישה את התסקיר האחרון אשר הצביע על שתוף פעולה ועל נקיון מסמים. עוד התייחסה לכך שבעברו נדון בבית המשפט לנוער ללא הרשעה, רישום הצפוי להתיישן בעוד כשנה. בנסיבות אלה, טענה ב"כ הנאשם כי יש להורות על ביטול הרשעתו לאור נטילת האחריות מצדו, העובדה שלא נפתחו כנגדו תיקים מזה תקופה ארוכה, גילו הצעיר, ובהתחשב בכך שהחל בלימודי הנדסה. לחילופין, ביקשה לחרוג לקולא ממתחם הענישה ולהשית על הנאשם ענישה צופה פני עתיד, וככל שבית המשפט יראה לנכון - אף ביצוע של"צ. לחילופי חילופין, ביקשה ב"כ הנאשם כי ככל שיוטל מאסר בעבודות שירות, יהיה זה ברף התחתון.

6. הנאשם בדברו, הסביר כי רק לאחר שהגיע לפגישה ביחידה להתמכרויות הבין את מצבו ונרתם להליך הטיפול. לכן, ביקש לאפשר לו לסיים את הטיפול ולבצע שינוי.

דין והכרעה

סוגיית אי ההרשעה

7. ב"כ הנאשם התמקדה בטיעוניה בסוגיה זו, בנזק העלול להיגרם לנאשם בעתיד בשל גילו הצעיר, לימודיו באוניברסיטה ורצונו לעסוק בתחום ההנדסה.

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, בחינת סוגיית ביטול הרשעה פלילית קודמת לבחינת הענישה (רע"פ 2327/19 גוז **מרסלו אדוארדו נ' מדינת ישראל**, פסקאות 8 ו-11 (19.5.2019)). לפיכך, אדון תחילה בשאלה האם מדובר במקרה חריג בו יש להורות על ביטול הרשעת הנאשם.

את סוגיית אי ההרשעה יש לבחון בהתאם לשני התנאים המצטברים שנקבעו בהלכת **כתב** (ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ"ב(3) 337 (1997)): סוג עבירה המאפשר לוותר על ההרשעה וכן פגיעה חמורה בשיקום הנאשם מעצם הרשעתו. הליך זה ייוחד למקרים חריגים ויוצאי דופן, בהם נוצר פער קיצוני בין עוצמת פגיעת ההרשעה בנאשם לבין התועלת הציבורית כתוצאה מההרשעה. בנוסף, נקבע כי על הנאשם לבסס בראיות את טענתו לפגיעה חמורה וקונקרטית בסיכויי שיקומו, וכי אין די בטענה כללית לפיה "ככל הנראה" ייגרם נזק (רע"פ 1240/19 **עופר לוי נ' מדינת ישראל**, פסקה 8 והאסמכתאות הרבות המפורטות שם (24.3.2019)) (להלם: "**ענין לוי**"). עוד נקבע, כי אין להידרש לאפשרויות תאורטיות, על פיהן עלול להיגרם לנאשם נזק כלשהו בעתיד (ע"פ 8528/12 **אלירן צפורה נ' מדינת ישראל**, פסקה 11 והאסמכתאות שם (3.3.2013); רע"פ 54/15 **פלוי נ' מדינת ישראל** (27.1.2015); רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** (1.1.2013)).

8. בנסיבות המקרה הנדון, לא עלה בידי הנאשם להוכיח "**פגיעה קשה וקונקרטית בסיכויי שיקומו ולבסס אותה באמצעות ראיות**" (**ענין לוי**, שם). כיום, הנאשם הוא בעל עסק לשליחויות. לגבי טענתו כי הרשעה עלולה לפגוע בו בתעסוקה עתידית בשל לימודי הנדסה בהם החל, הרי שמעבר לעצם האמירה לא הוצגה כל ראיה, בין אם לגבי לימודיו ובין אם לגבי פגיעה אפשרית כלשהי בתעסוקה באחד מתחומי ההנדסה. יתרה מכך: בתסקיר הראשון מחודש מרץ 2021, עלה כי הנאשם צבר 10 שנות לימוד במסגרת ישיבה חרדית ונשר ממערכת החינוך בגיל 15. באותו תסקיר צוין עוד, כי הנאשם לומד במכינה למדעי החברה באוניברסיטת בר אילן, לימודים אותם טען שהשהה בשל

שילובו במרכז לטיפול יום, כפי שעלה בתסקיר מחודש נובמבר 2021. כך, לא הוצגה כל ראיה ללימודים כלשהם, בוודאי שלא ללימודי הנדסה, לתחום ההנדסה אותו טוען הנאשם כי הוא לומד, למעבר של הנאשם ממכינה במדעי החברה ללימודי הנדסה כלשהם, או אף להפסקת השהיית לימודיו. בהתחשב בכך שלא ברור מהו תחום הלימודים הנטען והאם הנאשם בכלל לומד כעת מקצוע מסוים, הרי בוודאי שלא הוצגה כל ראיה ואף לא נשמע כל נימוק לפגיעה האפשרית של הרשעה בתעסוקה עתידית של הנאשם בתחום כלשהו.

טיעון ב"כ הנאשם לפגיעה אפשרית בו בשל גילו הצעיר והאפשרות התאורטית שיפגע בעיסוק כזה או אחר בעתיד, אינו מתיישב עם ההלכה לפיה אין די אף ב"מידת ודאות קרובה לנזק":

"בראש ובראשונה אבקש להתייחס לטענה, לפיה "די במידת ודאות קרובה לקיומו של נזק קונקרטי" כדי להימנע מהרשעתו של נאשם. גישה זו אינה עולה בקנה אחד עם פסיקתו של בית משפט זה, לפיה יש להצביע על כך שהרשעתו של הנאשם תביא "לפגיעה קשה וקונקרטית בסיכויי שיקומו", ולבסס טענות אלה בתשתית ראייתית מתאימה"

(רע"פ 7224/14 משה פרנסקי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (10.11.2014)).

9. לאחר שלא עלה בידי הנאשם לעמוד באחד התנאים המצטברים הנדרשים לבחינת הימנעות מהרשעה, אין מקום להרחיב עוד לגבי התנאי השני. לפיכך, אציין בתמצית בלבד כי לא ניתן להתעלם מאופי העבירה בה הורשע, המקום אינטרס ציבורי ממשי בהרשעתו (ראו עוד את התייחסות שרות המבחן בתסקיר מיום 1.3.22, עמ' 3 פסקה 2).

בנסיבות כוללות אלה, אני קובע כי הרשעתו של הנאשם בדין תיוותר על כנה.

מתחם העונש ההולם

10. עבירות הסמים פוגעות פגיעה קשה הן בצרכן הסם, הן בסביבתו הקרובה והן בציבור הרחב הנפגע לא פעם מעבירות המבוצעות לשם מימון צריכת הסם. בית המשפט העליון שב וקבע את כובד משקלם של הערכים החברתיים המוגנים בעבירות סמים ואת חומרת הפגיעה בהם על ידי עברייני הסמים:

"בית משפט זה קבע לא אחת כי יש להיאבק בתופעת הסמים, מן הייצור ועד ההפצה, באמצעות ענישה מרתיעה אשר הולמת את נסיבות ביצוע העבירה. בין היתר, בהתחשב בכמות הסם וסוגו, חומרת העבירות שבוצעו, חלקו של הנאשם בביצוען ועברו הפלילי של הנאשם"

(ע"פ 4597/13 פיצו נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (22.9.2014)).

11. בחינת נסיבות המקרה נשוא התיק העיקרי, מעלה כי הנאשם סייע לאחר בהקמת מעבדת סמים בכך ששכר עבורו דירה, בה לאחר גידל סם מסוכן מסוג קנבוס תוך שימוש באביזרים מקצועיים שונים, עד לתפיסה במקום של 76 שתילי סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 22.75 ק"ג.

לגבי תיק הצירוף לא צוינו נסיבות מיוחדות, מעבר להחזקת הנאשם בסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 7.8 גרם לצריכתו העצמית.

ב"כ המאשימה עתר לקביעת מתחם ענישה "מאוחד" והתמקד בנסיבות ביצוע העבירה בתיק העיקרי כאשר העבירה בתיק הצירוף היא מינורית. לטענתו, קיימים מקרים בהם הרף העליון של מתחם הענישה בגין עבירת סיוע חוצה את מחצית העונש של העבירה המושלמת (ע"פ 7881/20 פלוני נ' מדינת ישראל (10.5.2021); ע"פ 4592/15 פדידה נ' מדינת ישראל (8.2.2016)). עיון באותה פסיקה מעלה כי מדובר במקרים חריגים בהם תפקידו של המסייע היה משמעותי ביותר, דרגה גבוהה של סיוע, ומידת העונש נקבעה בהתאם למידת תרומתו למימוש התכנית העבריינית. במקרה הנדון קשה ליחס לנאשם תרומה יוצאת דופן, כאשר כל חלקו הסתכם בשכירת הדירה עבור אחר בודעו שהאחר יגדל בה סמים. הא ותו לא. לא נטען דבר לגבי סיוע בהקמת מקום הגידול; לגבי מעורבות כלשהי באביזרים שהובאו למקום לשם הגידול; לגבי סיוע בגידול עצמו בדרך של השקיה או בכל דרך אחרת; לא נטען כי הנאשם ידע מהו היקף הגידול, האם הגיע לדירה או האם היתה לו כל מעורבות מסוג כלשהו לאחר עצם שכירתה. לפיכך, איני מקבל את עמדת ב"כ המאשימה כי יש לראות חומרה בנסיבות ביצוע העבירה ולכן להחמיר בקביעת מתחם הענישה. לצד זאת, יש לתת משקל לפוטנציאל גידול הסמים הנובע משכירת דירה לצורך זה, ללא כל פיקוח או בקרה על הנעשה בה לאחר מכן, וכפועל יוצא מכך - השפעה על מידת הפגיעה בערכים המוגנים.

12. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מלמדת, כי בעבירות סיוע לגידול סם מסוכן מסוג קנבוס מוטלים עונשים הנעים בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד למאסר בפועל לתקופה לא ארוכה, זאת בהתאם להיקף הגידול, כמות הסם שנתפסה, מידת מעורבות המסייע בגידול, וכמובן - נסיבותיו האישיות. כך, במקרים בהם מדובר היה בסיוע לגידול בהיקף גדול באופן משמעותי מהמקרה הנדון, נקבעה ענישה של מאסר בעבודות שירות (ע"פ 7243/17 יואב כץ נ' מדינת ישראל (19.3.2019); ע"פ 4474/19 איברהים אבו סבילה נ' מדינת ישראל (6.1.2020); ת"פ (מחוזי חי') 12469-10-16 מדינת ישראל נ' חליל שאויש (10.7.2017); ת"פ (מחוזי מרכז) 60154-02-19 מדינת ישראל נ' פקונדו מסקוטה (14.7.20)). במקרים אחרים הוטל מאסר בפועל לתקופה של כ- 10-18 חודשים (ע"פ 6180/16 טאופיק אלחרומי נ' מדינת ישראל (26.10.2016); ת"פ (מחוזי י-ם) 41949-06-16 מדינת ישראל נ' דוד אדרי (26.3.17); ת"פ (מחוזי י-ם) 64166-09-19 מדינת ישראל נ' בנימין בן שבת (19.1.2021)).

לאחר ששקלתי את נסיבות ביצוע העבירה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים והענישה הנוהגת, אני קובע כי מתחם הענישה בתיק העיקרי נע בין מספר חודשי מאסר אשר יכול ויורצו בעבודות שירות ועד ל- 15 חודשי מאסר, זאת לצד ענישה נלווית.

לגבי תיק הצירוף - לא מצאתי כיצד מתקיים במקרה זה מבחן הקשר ההדוק, למעט העובדה ששני המקרים עוסקים בסמים מסוכנים. אין מדובר במועדים סמוכים, באותה זירה, בעבירות דומות, בחלק מאותה תכנית עבריינית ועוד. לפיכך, יש לקבוע מתחם ענישה נפרד לתיק הצירוף.

בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה בתיק הצירוף, אשר גרמו לפגיעה מינורית בערכים המוגנים, וכן תוך מתן משקל לפסיקה הנוהגת, אני קובע כי מתחם הענישה לגבי תיק הצירוף נע בין מאסר מותנה ועד לתקופה קצרה של מאסר שיכול ויורצה בעבודות שירות.

קביעת העונש המתאים

13. ב"כ הנאשם עתרה לקביעת ענישה שיקומית תוך סטייה ממתחם הענישה, זאת משיקולי שיקום. בית המשפט העליון התייחס לאופן יישומו של סעיף 40ד'(א) לחוק העונשין וקבע כך:

"שילוב בין שינוי מהותי בהתייחסות הרגשית לאירוע העבירה המתבטא בנטילת אחריות, כפרה והבעת אמפטיה לפגעי העבירה לבין אינדיקציות אובייקטיביות לקיומו של תהליך שיקומי- טיפולי מוצלח וחזרה לדרך הישר, עשוי להצביע על 'סיכוי של ממש לשיקום' כלשונו של סעיף 40ד'(א). דברים אלה זוכים למשנה חיזוק מקום בו מדובר באדם צעיר נעדר עבר פלילי"

(ע"פ 6637/17 אליזבת קרנדל נ' מדינת ישראל, פסקה 25 בפסק דינה של כב' השופטת ברק- ארז (18.4.2018)).

הנאשם צעיר בן 24, נטל אחריות על ביצוע העבירה נשוא התיק העיקרי ואף צירף תיק נוסף. יחד עם זאת, על אף מספר הזדמנויות שניתנו לו על ידי בית המשפט, התקשה הנאשם במהלך הקשר עם שירות המבחן להגיע לפגישות שנקבעו לו, הביע מוטיבציה מילולית בלבד לצורך בטיפול, נעדר ממספר בדיקות שתן וכאשר התייצב - מסר מספר בדיקות שתן שהכילו שרידי סם מסוג קנבוס ואף סם מסוג קוקאין. אך לפני חודשים ספורים, החל הנאשם בטיפול במסגרת יום לצעירים, כאשר גורמי הטיפול מאותה מסגרת דיווחו תחילה על היעדרויות ממפגשים. הנאשם החל להתמיד בטיפול בסמוך למועד הדיון בו נשמעו בבית המשפט טיעונים לעונש בעניינו. לא נמצא כל בסיס לשם קביעה כי חל שינוי מהותי בהתייחסות הנאשם לביצוע העבירות או לקיומו של הליך שיקומי טיפולי מוצלח. לפיכך, שירות המבחן העריך בתסקיר האחרון כי קיים צורך להמשיך הטיפול אותו החל הנאשם לאחרונה, זאת לשם רכישת כלים לייצוב ושיקום אורחות חיים ללא חזרה לשימוש בסמים. אין מקרה זה דומה למקרים אליהם הפנתה ב"כ הנאשם בטיעוניה, שם הוכחו סיכויי שיקום ממשיים אשר הובילו לסטיה לקולא ממתחמי הענישה. במכלול נסיבות אלה, אני מוצא כי אין לקבל את הבקשה לסטיה ממתחם הענישה, ויש לאמץ את המלצת שירות המבחן להטיל על הנאשם ענישה קונקרטיה בדמות מאסר שירוצה בעבודות שרות.

אשר למיקום הנאשם בתוך מתחם הענישה, הרי שלצד הקושי שלו לשמור על נקיון מסמים וכן על קשר טיפולי רציף, יש לתת משקל משמעותי לנתונים שונים: נסיבות חייו, גילו הצעיר, הודאתו במיוחס לו בשני התיקים, העדר הרשעות קודמות, חלופת הזמן מעת ביצוע העבירות מבלי שנפתחו כנגדו תיקים חדשים, וכן השינוי המסוים שחל בהליך הטיפול בתקופה האחרונה.

לאור כל האמור לעיל, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 5 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות, זאת בהתאם לחוות דעת הממונה. בית המשפט הבהיר לנאשם את משמעות אי עמידתו בביצוע עבודות השרות.
- ב. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת סמים מסוג פשע.
- ג. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת סמים מסוג עוון.
- ד. בהתחשב באופי העבירות בהן הורשע הנאשם וכן בקושי שלו לשמור על נקיון מסמים במהלך הקשר

עם שירות המבחן, אני פוסל אותו מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה למשך שישה חודשים.

ה. אני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה למשך שישה חודשים וזאת על תנאי שמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור עבירה על פקודת הסמים.

ו. קנס בסך 2,000 ₪ או חודש מאסר תמורתו.

ז. ניתן צו מבחן לתקופה של שנה, בהתאם להמלצת שירות המבחן ולבקשת הנאשם.

ח. בהסכמת הצדדים, אני מורה על חילוט הכסף שנתפס מידי הנאשם סכום של 7,520 ₪.

ט. ניתן צו להשמדת הסמים והכלים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ד ניסן תשפ"ב, 25 אפריל 2022, במעמד הצדדים.